

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1821 ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΙΩΝ.

Τό απόγευμα τῆς Πέμπτης, 11^{ης}/ 24^{ης} Μαρτίου 2016, ἔλαβε χώραν ὁ ἐορτασμός τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821 εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς ἐπὶ τῆς Ἀγίας Σιών.

Τὴν τελετὴν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας Αὐτοῦ ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας καὶ Γέροντος Σκευοφύλακος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Ἐξάρχου ἐν Κωνσταντινουπόλει Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου, τοῦ Τελετάρχου καὶ Παραδραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Βαρθολομαίου, πολλῶν Ἀγιοταφίτων Πατέρων, τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Βασιλείου Κοΐνη καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου Ἱεροσολύμων, μοναχῶν, μοναζουσῶν, μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καὶ προσκυνητῶν.

Κατὰ τὴν σεμνὴν τελετὴν ταύτην, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ἀναρτώμενον πρόγραμμα:

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ 25^{ης} ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

A. Δοξαστικά

- 1). «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου», Απολυτίκιον.
- 2). «Τη Υπερμάχῳ», Κοντάκιον.

B. Προλόγισις – Πανηγυρικὴ Ομιλία

- 1). Προλόγισις τῆς εορτῆς ἀπὸ τὸν Σχολάρχην Σουλιώτη Νικόλαο.
- 2). Πανηγυρικὴ ομιλία ἀπὸ τὸν φιλόλογο τῆς Σχολῆς μας κ. Κοντογιάννη Χρήστο.

Γ. Προβολὴ video

«Ἡ ἰδρυση καὶ ὁ ρόλος τῆς Φιλικῆς Εταιρείας».

Απόσπασμα ἀπὸ τὴν ταινία «Παπαφλέσσας»

Δ. Ποιήματα – Τραγούδια:

- α). «Θούριος» (Ποίημα. Απαγγέλλει ο Βασίλειος Πολίτης).
- β). «40 παλικάρια», Δημοτικό τραγούδι.
- γ). «Αρματολοί και κλέφτες», (Ποίημα. Απαγγέλλει ο Αλέξανδρος Γκίνης).

Ε. Προβολή βίντεο:

«Η οργάνωση του Αγώνα από τον Α.Υψηλάντη».

Απόσπασμα από την ταινία «Παπαφλέσσας»

Ζ. Ποιήματα – Τραγούδια:

- α). «Του Διάκου» (Ποίημα. Απαγγέλλει ο Ιωάννης Μεγγρέλης).
- β). «Κλέφτικη Ζωή», Δημοτικό τραγούδι.

ΣΤ. Προβολή βίντεο:

«Η έναρξη του αγώνα από τον Π.Πατρών Γερμανό».

Απόσπασμα από την ταινία «Παπαφλέσσας».

Η. Ποιήματα – Τραγούδια:

- α). «Τα κλεφτόπουλα», Δημοτικό τραγούδι.
- β). «Σαμουήλ», (Ποίημα. Απαγγέλλει ο Παναγιώτης Ξενάκης).
- γ). «Τρείς καλογέροι», Δημοτικό τραγούδι.

ΔΙΑΛΛΕΙΜΜΑ

Θ. Θεατρικό: " Το κρυφό σχολειό" , του Α. Δελώνη

Ι. Δημοτικό τραγούδι : «Του Αϊ Γιώργη».

Κ. Προβολή βίντεο:

«Η εμπύχωση του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη πριν από την μάχη των Δερβενακίων»

Απόσπασμα από την ταινία «Παπαφλέσσας»

“Εθνικός Ύμνος”, Στίχοι: Διονύσιος Σολωμός, μουσική: Νικόλαος Μάντζαρος.

Πολυχρόνιον Μακαριωτάτου, ἦχος γ´

Συντελεστές έκδηλώσεως:

Διδασκαλία Βυζαντινών Ύμνων-Ασμάτων: Σεβασμιώτατος Ιωακείμ

Επιλογή , Διδασκαλία ποιημάτων και θεατρικού: Κοντογιάννης
Χρήστος

Επιμέλεια και παρουσίαση οπτικοακουστικού υλικού: Σουλιώτης
Νικόλαος

Συμμετέχουν οι μαθητές της Σχολής:

Βασίλειος Πολίτης

Αλέξανδρος Γκίνης

Ιωάννης Μεγγρέλης

Παναγιώτης Ξενάκης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ:

Ευχαριστούμε τον Ηγούμενο της Ιεράς Μονής του Αββά Γερασίμου του Ιορδανίτου,
πατέρα Χρυσόστομο για την ευγενική χορηγία των κερασμάτων.

Έλαβε χώραν ἡ εἰσηγητικὴ προσφώνησις τοῦ Σχολάρχου καθηγητοῦ κ. Νικολάου
Σουλιώτη ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε ,

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβασμιώτατε Πρόεδρε τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας,

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς καί Σεβαστοί Πατέρες,

Ἀγαπητοί Συνάδελφοι,

Ἀγαπητά μας παιδιά

Κυρίες καί Κύριοι,

Κάθε χρόνο, μέσα στην ανθοστόλιστη άνοιξιιάτική φύση, ή μνήμη μας στρέφεται στίς κορυφαίες καί ένδοξες ιστορικές στιγμές του Έθνους μας, στην έναρξη της ήρωϊκής έθνικοαπελευθερωτικής Έπανάστασης της 25^{ης} Μαρτίου του 1821 για την αποτίναξη του βάρβαρου Τουρκικού ζυγοῦ.

Χαρμόσυνα σημαίνουν οί καμπάνες τών Έκκλησιών. Αισθήματα εύλαβείας, χαράς, ύπερηφανείας καί σεβασμοῦ πλημμυρίζουν τίς καρδιές. Ένας ένδόμυχος πανηγυρισμός άναβλύζει από τά σπλάγχχνα κάθε Χριστιανοῦ καί κάθε Έλληνας.

Αὐτή την ήμέρα «άγγελος πρωτοστάτης ούρανόθεν επέμφθη» στην γῆ για νά φέρη τό άνεκκάλητο μήνυμα της ένσαρκώσεως του Χριστοῦ, τό μήνυμα της άπολυτρώσεως του ανθρώπου από την προγονικήν άμαρτία:

«θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ό Κύριος μετά Σοῦ, ευλογημένη Σύ έν γυναιξί, καί εύλογημένος ό καρπός της κοιλίας Σου». Συμβολική, λοιπόν, εἶναι καί καθόλου τυχαία ή ταύτιση καί ό συνεορτασμός μιᾶς από τίς μεγαλύτερες έορτές της Χριστιανοσύνης, μέ την έναρξη του άγῶνα για την Έθνική μας Παλιγγενεσία. Τό μήνυμα της ψυχικῆς λυτρώσεως πού έφερε ό Αρχάγγελος στη συνείδηση τών ραγιάδων, ίσοδυναμοῦσε μέ τό μήνυμα για έθνική άπελευθέρωση πού έφερνε ή Έπανάσταση. Η άγία αὐτή ήμέρα έγραψε μέ χρυσά γράμματα την λέξι Έλευθερία στίς συνειδήσεις τών άπανταχοῦ Έλλήνων καί όχι μόνο. Μιά χούφτα άπειροπολέμων ανθρώπων μέ μοναδικό όπλο την γενναία ψυχή καί λεβεντιά τόλμησαν νά άναμετρηθοῦν μέ τίς πολυάριθμες καί όργανωμένες στρατιές τών Τούρκων. Η πίστη στό θεό καί ή άγάπη για την έλευθερία ήταν οί κινητήριες δυνάμεις πού κατεύθυναν στους άγῶνες τους για αποτίναξη τών κατακτητῶν. Κάθε χρόνο λοιπόν στίς 25 Μαρτίου ή σκέψη φτερουγίζει εύλαβικά στη μεγάλη έορτή της Χριστιανοσύνης καί στό ήρωϊκό '21.

Ήκολούθησεν ό πανηγυρικός της ήμέρας υπό του καθηγητοῦ κ. Χρήστου Κοντογιάννη ώς έπεται:

Μακαριώτατε,

Κύριε Γενικέ Πρόξενε της Ελλάδος,

Κύριε Πρόξενε,

Σεβασμιώτατε Πρόεδρε της Σχολικής Εφορείας,

Σεβασμιωτάτοι,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κύριοι Συνάδελφοι,

Αγαπητοί Μαθητές και Συνεορταστές.

Κάθε φορά που πλησιάζουμε την 25^η Μαρτίου, συγκλονιζόμαστε. Οι δύο Ευαγγελισμοί, σφιχτά δεμένοι ο ένας με τον άλλο, μας θυμίζουν το χρέος μας

απέναντι στην πατρίδα και την ιστορία.

«Ἡ ἡμέρα τῆς 25^{ης} Μαρτίου λαμπρᾷ καθ' ἑαυτὴν εἰς πάντα Ἑλληνα, διὰ τὴν τελουμένην ἐορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἶναι προσέτι λαμπρᾷ καὶ χαρμόσυνος διὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας ἀγώνος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους», ἔγραφε τὸ Βασιλικὸ Διάταγμα με τὸ ὁποῖο ὁρίστηκε τὸ 1837, ὡς ἐθνικὴ εορτὴ ἡ ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Με ξεχωριστό δέος καὶ θαυμασμό στεκόμαστε καὶ πάλι μπροστὰ στο κοσμοϊστορικὸ μεγαλουργημὰ τῆς φυλῆς μας, τὸ '21, ποὺ τὸ χαρακτήρισαν ὡς μίᾱ ολόκληρη γέφυρα συγκλονιστικοῦ θριάμβου καὶ πρόσθεσαν:

«Ὁλοκάθαρη καὶ ἀλώβητη, ἀναλλοίωτη καὶ σταθερὴ, ἐνιαίᾳ καὶ ἄκμαίᾳ ἐθνικὴ συνείδησις τῶν ἰδίων ἀπὸ αἰώνων ἰδανικῶν, ἔδωκε τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ '21 νὰ βαδίσουν ἀγέρωχοι πρὸς τὸν ἀκάνθινον δρόμον τῆς θυσίας διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν μέ τᾱ λύτρα τρομακτικῶν συμφορῶν καὶ αἵματος τὴν εὐγενεστέραν κληρονομίαν τῆς ἀνθρωπότητος ».

Ὁ ἀδάμαστος κόσμος τῶν Ελλήνων τῶν 400 χρόνων τῆς Τουρκοκρατίας, πίστευε σταθερά, ὅτι τούτος ὁ ὅλεθρος, ὁ τόσο ασυμβίβαστος εἶναι περαστικός. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ υπόδουλοι δὲν ἐπάψαν οὔτε στιγμή νὰ χύνουν τὸ αἷμα τοὺς σε φοβεροὺς, ἀνίσους, τιτάνιους ἀγῶνες γιὰ νὰ φτάσουν στο ποθητὸ τέλος. Τι νὰ πρωτοαναφέρει κανεῖς; Μονάχα τοὺς ἀγῶνες τῶν ἀτρόμητων Σουλιωτῶν νὰ φέρει στο νοῦ τοῦ, θὰ δικαιώσῃ τὸν ποιητὴ ποὺ ἔγραψε: «Πάνω στα βράχια τοῦ Σουλίου καὶ στα περιγιάλια τῆς Πάργας ζοῦν τὰ ἀπομεινάρια τῆς φυλῆς, ποὺ μονάχα οἱ μάνες τῶν Δωριέων γεννούσαν».

Με τέτοια θέληση καὶ πίστη στο θεό, με τέτοια υπεράνθρωπη τόλμη πέτυχαν οἱ προπάτορές μας, τὸ υπέρτατο ἰδανικὸ τοῦ Ἀγῶνος: τὴν ἐλευθερίᾱ διὰ τῆς θυσίας.

Καὶ ἡ Επανάσταση πέτυχε, ἀν καὶ ὅλα ἦσαν ἐνάντια. Οἱ σχεδόν ἀοπλοὶ γιγαντόμαχοί μας ξεσηκώθηκαν, ὅταν ἡ Ὀθωμανικὴ Αυτοκρατορία ἦταν παντοδύναμη. Ὦταν ἡ Εὐρώπη βρισκόταν στα νύχια τῆς Ἱερῆς –οὐσιαστικᾱ ἀνίερης – Συμμαχίας. Ὦταν ἀπὸ πούθενᾱ δὲν εἶχαν οὔτε τὴν παραμικρὴ ἐνθάρρυνση. Κλειστός ὁ ὀρίζοντας ἀπὸ παντοῦ.

Ὅμως ἡ μεγάλη Επανάσταση τοῦ 1821 ἦταν γενικὴ ἐπανάσταση τοῦ Γένους, ἡ κορύφωση προηγούμενων κινήματων καὶ ἐπαναστάσεων τῶν υπόδουλων Ελλήνων. Δὲν ἦταν μίᾱ οποιαδήποτε τοπικὴ ἐξέγερση, ἀλλὰ Επανάσταση με πρόγραμμα καὶ περιεχόμενο, ἑνὰς πανεθνικὸς συναγερμός, με στόχο τὴν Ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία. Δὲν εἶναι ἑνᾱ «ἱστορικὸ καὶ πολιτικὸ καθέκαστο», λέει ὁ Φῶτης Κόντογλου, «ἀλλὰ ἔχει τὴν πνευματικὴ φωτοχυσία τῆς πού τὴν κάνει, αὐτὴ τὴν ἐπανάσταση ξεχωριστὴ ἀνάμεσα στίς λογῆς-λογῆς ἐπαναστάσεις πού γινήκανε!».

Κι ὁ ἀγῶνας αὐτός πέρασε ἀπὸ πολλὰ στάδια κι ἔκανε χρῆση πολλῶν ὀπλων: ἀπὸ τὰ καριοφύλια ὡς τὸ Ὀκτωήχι, ἀπὸ τίς τάπιες τῶν κανονιῶν ὡς τοὺς ἀμβωνες τῶν Μοναστηριῶν. Καὶ τὸ θαῦμα ἐγίνε! Τὸ δημιούργησαν ὄχι ημίθεοι, ἀλλὰ ἄνθρωποι. Ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, ἀκριβοὶ μπροστάρηδες. Γυναῖκες πολεμοῦν με ἀντρικὴ ορμὴ, ἀρχόντισσες μεταβάλλονται σε ἐκδικητικὲς μπουρλοτιέρισσες, Μοναστήρια, τόποι λατρείας καὶ ησυχασμοῦ, γίνονται μπαρουταποθήκες τῆς λευτεριάς. Ἡ Ελλάδα ἀκέραια, ἑνᾱ φλεγόμενο ηφαίστειο.

Ο πόλεμός τους δεν είχε κίνητρα ούτε κακοήθη, ούτε κτηνώδη, και η αναμέτρησή τους δεν ήταν μια απλή πολεμική αναμέτρηση, αλλά άγγιζε τα πάτρια ιδεώδη της αρετής. Κι ο θάνατός τους; Το θάνατο τον αντιμετωπίζουν με τρόπο μοναδικό. Το παλληκάρι που ήξερε να ζήσει με τιμή, ήξερε και να πεθάνει. «Κι ἂν πεθάνωμεν διὰ τὴν Πατρίδα, διὰ τὴν θρησκείαν μας, αὐτός ὁ θάνατος εἶναι γλυκός κανένας δέν εἶναι αθάνατος», ἔλεγε ο μεγάλος αγωνιστής Μακρυγιάννης.

Πανάξιοι και οι ηγέτες του, στο μέγα τόλμημά του: Κολοκοτρώνης, Καραϊσκάκης, Κανάρης, Διάκος, Μπότσαρης, Ανδρούτσος και τόσοι άλλοι.

Το Μανιάκι, το Μεσολόγγι, το Κούγκι, το Δραγατσάνι έγιναν σύμβολα θυσίας και μαρτυρίου.

Κάθε πόλη, κάθε χωριό, κάθε λαγκάδι, κάθε πέτρα, κάθε σπιθαμή γης, κάθε εκκλησάκι έχει και μία δικιά του ιστορία.

Εννέα χρόνια κράτησε ο εθνικός μας αγώνας, ένας αγώνας γιομάτος κινδύνους, περιπέτειες, θυσίες. Είχε όμως το πείσμα και του κουράγιο ο γενναίος ελληνικός λαός να φτάσει στο τέλος.

Μεγάλες αρετές καθαγίασαν τον αγώνα τούτο: Η πίστη στο θεό πρώτα. Όταν ο γέρος του Μοριά βεβαιώνει πως ο θεός υπέγραψε για την λευτεριά της Ελλάδας, γνωρίζει πολύ καλά, πως αυτό είναι αλήθεια. Η άρρηκτη ψυχική ενότητα, χαρακτηριστικό των μεγάλων στιγμών της Ελλάδας, η εθνική αυτογνωσία, η αυτεπίγνωση της μεγάλης αποστολής, η συνείδηση της ιστορικής ευθύνης κι από τον ταπεινότερο αγωνιστή μέχρι τους γνωστούς πολέμαρχους, ο ηρωϊσμός, η αδελφοσύνη, το καθημερινό ξόδεμα του εαυτού τους στον κοινό σκοπό.

Όλες αυτές οι αρετές ενυπήρχαν μέσα στα φυλετικά κύτταρα. Μέσα στα κύτταρα του λαού, κυκλοφορεί πάντα και πάντα το ίδιο φλογάτο μεσογειακό αίμα, η ίδια εγρήγορση για πολεμικό σάλπισμα, η ίδια ριψοκίνδυνη τόλμη, αυτή που μας ωθεί στις δόξας και στις τιμές τα κάστρα.

Η πατρίδα μας γνώρισε πολλούς εχθρούς, μα όλοι έμαθαν πως μόνο η χώρα ετούτη υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει λαμπαδοφόρος πολιτισμού και αλήθειας.

Κι αυτό το φωνάζουμε σ' Ανατολή και Δύση σε εφήμερα πανίσχυρα κράτη να το μάθουν εχθροί και φίλοι και τους το λέμε: Κάθε άνθρωπος αυτής της χώρας έχει μέσα του το θεό και την Ελλάδα, και γι'αυτό από ιστορική αναγκαιότητα κι από θεία επιταγή πολεμάει και νικάει, νικάει και δημιουργεί, δημιουργεί και φωτίζει.

Ο άνθρωπος του '21 αυτός ο υπέροχος λαός που αγωνίστηκε γιατί πίστεψε πολύ στις μεγάλες ιδέες και στα αιώνια ιδανικά, στέκει για εμάς, τους επίγονους, ο ανέσπερος ήλιος που είναι καρπός της τέλει ανδραγαθίας σε συνδυασμό με το ιδεώδες της ελευθερίας, και μας θυμίζει το χρέος μας απέναντί του. Αυτό το χρέος θα μπορούσε να συνοψιστεί στις φράσεις: Να αποκτήσουμε εθνική αυτογνωσία και να μη θελήσουμε ποτέ να παραχαράξουμε την εθνική μας φυσιογνωμία.

Η εθνική εορτή πρώτα και πάνω απ' όλα είναι κίνητρο παιδείας και αυτοσυνειδησίας και αυτό που κυρίως χρειάζονται οι μαθητές μας: την

καλλιέργεια του νου, της ψυχής και της συνείδησής τους, την πραγματική μόρφωσή τους, όπως βγαίνει και μέσα από μία σωστή βίωση των εθνικών επετείων

Ας αντλήσουμε λοιπόν δύναμη από τα αιώνια πρότυπα αληθινής αρετής και γνήσιας φιλοπατρίας, ώστε να κρατούμε ψηλά αυτό που εκπροσωπεί στο πέρασμά των αιώνων η λέξη Ελλάδα.

Κι ας αφήσουμε να ακουστούν και πάλι τα λόγια του Γέρου του Μοριά από την Πνύκα προς τους μαθητές: «Παιδιά μου! Πρέπει νά φυλάξετε τήν πίστι σας καί νά τήν στερεώσετε... Νά δοθήτε εις τάς σπουδάς σας... Νά σκλαβωθήτε εις τά γράμματά σας. Νά ακούετε τάς συμβουλάς τῶν διδασκάλων καί γεροντοτέρων... Ἡ προκοπή σας νά μήν γίνῃ σκεπάρνι μόνο διά τό ἄτομόν σας, ἀλλά νά κοιτάζει τό καλό τῆς Κοινότητος, καί μέσα εις τό καλόν αὐτό εὐρίσκεται καί τό ἰδικό σας καλό».

«Εἰς ἑσᾶς μένει νά ἰσάσετε καί νά στολίσετε τόν τόπο, ὅπου ἐμεῖς ἐλευθερώσαμε καί διά νά γίνῃ τοῦτο, πρέπει νά ἔχετε ὡς θεμέλια τῆς πολιτείας τήν ὁμόνοιαν, τήν θρησκείαν καί τήν φρόνιμον Ελευθερίαν!».

Ἦκολούθησαν πατριωτικά ἄσματα, ἀπαγγελίαι ποιημάτων, προβολαί βίντεο καί θεατρικά δρώμενα, ἐκτελεσθέντα ὑπό τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς.

Εἰς τάς ἀπαγγελίας καί τά δρώμενα τῆς τελετῆς ταύτης προεβλήθησαν ἀπό σκηνῆς καί ἀπό ὀθόνης ὑπό τῶν ὁμιλητῶν καθηγητῶν καί διοργανωτῶν τῆς ἐορτῆς καί ὑπό τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τά δεινά τοῦ γένους ἡμῶν, τά ἐπιβληθέντα ὑπό τῆς Τουρκικῆς κατοχῆς καθ' ὅλους τοὺς χρόνους τῆς τετρακοσιετοῦς δουλείας. Ὑπεμνήσθησαν αἱ καταδιώξεις, αἱ δηώσεις, αἱ δημεύσεις περιουσιῶν, αἱ στερήσεις στοιχειωδῶν ἀνθρωπίνων ἐλευθεριῶν, οἱ φόνοι, αἱ ἀρπαγαί, τό κρυφόν σχολεῖο, αἱ ἀρπαγαί γυναικῶν καί παιδιῶν, τό παιδωμάζωμα καί ἄλλαι πράξεις ἀπανθρωπίας καί βαρβαρότητος.

Ὡσαύτως προεβλήθησαν αἱ πράξεις ἀνδραγαθίας καί ἡρωϊσμοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν ἀγωνιστῶν ἀπό τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐπαναστάσεως ὑπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ τήν 25^{ην} Μαρτίου 1821 καί καθ' ὅλην τήν διάρκειαν αὐτῆς ὑπό τῶν πρωτεργατῶν αὐτῆς, Κολοκοτρώνη, τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, τοῦ Ἱεροδιακόνου Γρηγορίου Δικαίου (Παπαφλέσσα), Καραϊσκάκη, Μιαούλη, Κανάρη, τοῦ στρατηγοῦ Ὑψηλάντου ἀλλά καί ὑπό ἀπλῶν ἀγωνιστῶν, οἱ ὅποιοι ἐθυσίασαν τήν ζωήν αὐτῶν εἰς τό Σούλιον, τό Μεσολόγγιον, τά Ψαρρά καί ἄλλας περιοχάς τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καί τῶν Αἰγαίοπελαγίτικων νήσων, ἕως ὅτου κατά τήν Ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου τό 1834, ὠλοκληρώθηκε τό ἔργον τῆς ἐπαναστάσεως καί ἐγένετο ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος καί ἡ ἀναγνώρισις αὐτῆς ὡς ἐλευθέρου κράτους ὡς ἤρμοζε εἰς τήν ἱστορίαν αὐτῆς.

Συγκεκινημένοι εἰς τό τέλος τῆς τελετῆς ἐκ τοῦ μεταδοθέντος πνεύματος πατριωτισμοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως, τόσον ὁ Μακαριώτατος, ὅσον καί ὁ Γενικός Πρόξενος συνεχάρουν τόν Σχολάρχην, τοὺς καθηγητάς καί τοὺς μαθητάς διά τήν τοιαύτην ὀργάνωσιν τῆς τελετῆς καί ἠυχήθησαν αὐτοῖς πάσαν πρόοδον καί ἐπιτυχίαν εἰς τό ἐκπαιδευτικόν καί μαθητικόν αὐτῶν ἔργον καί καθῆκον.

Έκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/G-TZjLRAzbM>

